

הקב"ה מפעיל 'סוכנים שתולים'?

החיים מלאים בניסיונות קשים. עלינו ללכת בדרכו של אברהם שעמד בתוקף אל מול הניסיונות וביטל אותם.

אורח מוזר ומפתיע

משטרים וארגוני בטחון השתמשו מאז ומעולם בסוכנים סמויים, אותם הם שתלו בתוך ארגוני טרור גדולים או קטנים ובאמצעותם הם מפלילים ומעמידים אותם לדין. השיטה הזאת נהוגה ביתר שאת גם כיום, והאמצעים משתכללים ומשתדרגים יותר ויותר. הסוכנים הללו נראים כמשתפי פעולה עם האויב, וכביכול מוכרים להם "פצצות" וחומר נפץ מדומה.

לפעמים גם הקב"ה משתמש, כביכול, ב"סוכנים שתולים".

חג השבועות הוא כידוע יום היארצייט של הבעל שם טוב הקדוש. מסופר על הוריו של הבעש"ט שהיו אנשים אמידים וגרו בישוב קטן, אך בשום אופן לא יכלו ללדת ילדים. רבי אליעזר אביו של הבעש"ט היה משתמש רק בחלק קטן מכספו לצרכיו האישיים בעוד שאת עיקר פרנסתו היה "מבזבז" על הכנסת אורחים.

בכל שבת היו אוכלים על שולחנו של ר' אליעזר עשרים-שלושים אורחים. האורחים הללו לא היו קרובים או ידידים שהיית מזמין אותם לארוחת שבת בביתך כדי שהארוחה תהיה מעניינת, מדובר היה באורחים עניים וגלמודים שאין להם היכן לאכול.

ביום שבת אחד הופיע אורח פתאומי בפתח ביתו של רבי אליעזר. למרות שהדבר היה תמוה איך וכיצד הגיע ההלך הזה באמצע השבת לישוב כה קטן, מכל-מקום רבי אליעזר לא שאל אותו שאלות מיותרות מיהו ומהיכן הוא מגיע, אלא להיפך הזמין אותו לתוך הבית, הציע לו לעשות קידוש ולסעוד איתם.

האורח עצמו לא היה עדין ונימוסי, הוא אכל ושתה בצורה בלתי נימוסית בעליל, והאורחים האחרים לא יכלו לשאת את הנהגותיו. הם באו בתלונות לבעל הבית: הייתכן לארח אדם שהגיע באמצע השבת ?

הם כ"כ קינטרו את המארח רבי אליעזר שהוא יצא לחדר אחר ופרץ בבכי. אבל הוא מיד התעשת ונזכר שהוא השאיר את האורח החדש לבד נתון לחסדי האורחים המרוגזים עליו, ולכן הוא חזר מיד לחדר האורחים ונהג כבוד גדול יותר באורח, וכך עברה לה ה"שבת השחורה".

האורחים שבאו לביתו של רבי אליעזר לשבת היו נשאים אצלו עד יום ראשון ואז הוא היה נוהג לצאת וללוות אותם לדרכם, וכך הוא גם נהג עם האורח דנן. הוא ליווה אותו לדרכו ביום ראשון אחרי הצהרים.

לפתע פונה האורח לרבי אליעזר ואומר לו: "דע לך שאני הוא אליהו הנביא ומן השמים שלחו אותי אליך לנסות אותך כיצד תקבלני כאורח", והוא הוסיף: "אכן עמדת בניסיון, ועבור הכנסת האורחים שלך תזכה שייוולד לך בן". כעבור זמן לא רב נולד לרבי אליעזר בנו יחידו הוא הבעש"ט הקדוש (ספר התולדות בעש"ט עמ' 27).

השטן והניסיון

כאן בסיפור הזה אנו רואים שהקב"ה עצמו השתמש עם "סוכן" שלו, עם אליהו הנביא, כדי לבדוק ולבחון עד כמה מוכן היה רבי אליעזר להקריב מעצמו כדי לקיים את מצוות הכנסת אורחים.

יתרה מזו: לפעמים לא רק שהקב"ה משתמש עם סתם "סוכנים מושתלים", אלא הסוכנים הללו נוהגים לעתים כמו סוכן מצוי שמשרת את ה-FBI שהוא משתף פעולה כביכול עם האויב ו"מוכר" להם חומר נפץ שנראה בדיוק כמו פצצה רגילה אבל בפועל כמובן לא מדובר בחומר נפץ אמיתי אלא רק דומה לו.

מסופר במדרש שבשעה שאברהם אבינו הלך ביחד עם בנו יצחק לעקדה,

השטן לא יכול היה לשאת את הרעיון שאברהם מסוגל לעמוד בניסיון כה גדול, ולכן הוא עשה כל מיני 'קונציס' כדי להניא את אברהם מהליכה לעקדה.

מסופר במדרש שהשטן "הלך ונעשה לפניו נהר גדול מיד ירד אברהם לתוך הנהר" הגיעו מים עד צווארו, באותה שעה תלה אברהם עיניו לשמים [גער הקב"ה במעיין ויבש ועמדו ביבשה" (תנחומא וירא כ"ב)].

מה שלומדים מהסיפור של אברהם אבינו זה שהניסיון לא באמת מונע ומעכב מלעשות את המצווה, אלא זה רק נראה כאילו שיש דבר שמונע ומעכב. השטן כביכול 'מייצר' לך תירוץ טוב מדוע לא כדאי לעשות את מה שהקב"ה רוצה.

וכמו שהרבי כותב על ניסיון: "כשעומדים בכל תוקף נגדו הרי ממילא מתבטל, ואז רואים גם בעיני בשר שגם בתחילה לא היה בזה ממש כי אם ענין של ניסיון" (אג"ק ח"ד ע' ע"ה).

הנהר נעלם

אתה רוצה ללכת לשיעור תורה ולפתע אתה מגלה שהמכונית נמצאת במוסך, הטלפון מצלצל, התינוק בוכה. לכל פעולה טובה שאדם רוצה לעשות יש אין-ספור מניעות ועיכובים. אבל כשאברהם אבינו ראה בדרכו לעקדה נהר גואה, ואעפ"כ לא ויתר ונכנס לנהר עד צווארו, הוא "הלך עד הסוף", בין רגע הנהר נעלם כלא היה.

לאדם יש ניסיונות תמיד, כמעט בכל עת ובכל שעה, ופעמים רבות אלו לא דברים אמיתיים. זה נראה לו כנהר, זה נראה כמו חומר נפץ, זה הולך ממש להתפוצץ, הוא חושב שכולם יתרגזו עליו אם הוא יתחיל לאכול כשר, או שהמשפחה לא תאהב את העובדה שהוא הולך לבית הכנסת, והוא כבר מכין לעצמו את כל התירוצים וההסברים, ולבסוף כשזה קורה [הוא נשאר עם שק התירוצים שלו בכיס, שכן אף אחד לא התרגז ואף אחד לא שאל.

עלינו להסתכל על החיים כעל ניסיון גדול שיש להתגבר עליו, ואז תתגלה
האמת שאין כאן לא נהר ולא חומר נפץ.